

Gally Lauteur

**AMITIÉS
MANDARINE**

**COLEGA
MEA DE BANCĂ**

Ediție bilingvă

Traducere din limba franceză
de Diana Morărașu

Booklet
fiction

2019

L'amour, c'est comme une mandarine

Lorsque mon père est arrivé avec Jane, ça ne m'a pas plu du tout. C'était il y a deux ans, il faisait froid, nous étions la veille de Noël. Je n'ai jamais aimé cette période. Les gens disent qu'il faut fêter ça en famille, mais j'ai toujours pensé que c'était difficile. Le sapin de Noël prend bien trop de place dans notre petit salon, c'est comme s'il envahissait toute notre vie.

Depuis que mes parents ont divorcé, mon père tente de faire comme si nous étions une famille normale. Parfois, j'ai des cadeaux en double, chez maman et chez papa.

Ma demie dit que c'est bien d'avoir plein de cadeaux, moi je n'en vois pas l'avantage. Je préférerais fêter Noël dans une famille normale. Une famille sans Jane.

Jane a des traits noirs sur les yeux et un blouson en cuir qui fait rock-star. Elle parle comme une adolescente et papa la regarde comme une star de cinéma. Avec son accent anglais, elle est très « exotique ». Mounia dit qu'elle est sexy et Juliette dit que j'ai de la chance, parce qu'elle peut m'aider en anglais.

Dragostea e ca o mandarină

Nu am fost deloc încântată când tata a apărut cu Jane. Asta se întâmpla acum doi ani, era frig, eram în ajunul Crăciunului. Nu mi-a plăcut niciodată perioada asta a anului. Se zice că se cuvine să sărbătorim în familie, dar mie întotdeauna mi s-a părut dificil. Bradul de Crăciun ocupă mult prea mult spațiu în sufrageria noastră micuță, e ca și cum ne-ar invada toată viața.

De când părinții mei au divorțat, tata încearcă să se poarte ca și cum am fi o familie normală. Uneori primesc cadouri de două ori: și la mama acasă, și la tata.

Sora mea vitregă zice că e bine să primești multe cadouri, dar nu prea văd care-i avantajul. Aș fi preferat să sărbătoresc Crăciunul într-o familie normală. Una fără Jane.

Jane se machiază cu creion negru la ochi și poartă o geacă din piele care o face să semene cu un star rock. Vorbește ca o adolescentă și tata se uită la ea ca la o vedetă de cinema. E foarte „exotică“, mai ales cu accentul ei englezesc. Mounia zice că e sexy, iar Juliette zice că am noroc, fiindcă mă poate ajuta la engleză.

Moi, j'ai décidé d'être nulle dans cette matière pour me venger. Je recopie uniquement les devoirs de Juliette, pendant les pauses de midi. Je refuse de demander de l'aide à Jane. Mounia dit que je suis jalouse. Elle a sûrement raison. Quand mes parents ont divorcé, j'avais un an.

Je ne m'en souviens plus. J'ai toujours vécu avec papa. C'était nous contre le monde entier, jusqu'à ce qu'il ramène Jane.

Ce soir de Noël, il m'a dit : « Émilie, je te présente Jane, ma copine. »

J'ai trouvé ça bizarre, un adulte qui disait « ma copine » comme un jeune. Ce jour-là, j'ai décidé que l'amour c'était nul, parce qu'il m'enlevait mon père.

***

D'ailleurs, l'amour des autres, ça m'enlève toujours quelqu'un.

Maman vit à l'autre bout de la ville. J'y vais par le bus, le numéro 23, un weekend sur deux. J'en ai pour quarante minutes, c'est long. Pour m'aider à passer le temps, Jane m'a offert un lecteur MP4, le dernier modèle. Elle a voulu être gentille, mais elle l'a choisi rose. Chaque fois que je le sors de mon sac, je revois la tête de Jane et son air de dire : « Je suis une belle-mère trop sympa, regarde comme je t'offre des accessoires chers. » Ça m'énerve. Mais effectivement, il m'aide à passer le temps.

Dar eu am hotărât să fiu super-slabă la materia asta doar așa, ca să mă răzbun. Nu fac decât să copiez temele lui Juliette în pauzele de prânz. Refuz să îi cer ajutorul lui Jane. Mounia zice că sunt geloasă. Bineînțeles că are dreptate.

Aveam un an când au divorțat ai mei. Nu îmi amintesc episodul. Am locuit dintotdeauna cu tata. Eram noi doi împotriva lumii întregi; asta până ce a adus-o pe Jane.

În seara aceea de Crăciun, mi-a spus: „Émilie, ți-o prezint pe Jane, prietena mea“.

Mi s-a părut ciudat să aud un adult zicând „prietena mea“, ca un puștan. În ziua aceea am hotărât că iubirea era nașpa, pentru că mi-l răpea pe tata.

***

De altminteri, iubirea altora mereu îmi răpește pe câte ceva.

Mama locuiește în celălalt capăt al orașului. Mă duc acolo cu autobuzul numărul 23, din două în două weekenduri. Am de mers patruzeci de minute, e mult. Ca să mă ajute să-mi omor timpul, Jane mi-a dăruit un MP4 ultimul model. A vrut să fie drăguță, numai că l-a ales roz. De câte ori îl scot din geantă, revăd chipul lui Jane și expresia ei, pe care se citea: „Sunt o mamă vitregă super-mișto, uite ce accesorii scumpe îți dăruiesc“. Mă scoate din sărite. Dar chiar mă ajută să treacă timpul mai ușor.

Tous ces gens dans les transports avec leurs casques sur les oreilles, ils écoutent aussi de la musique.

Peut-être que ce type en costume-cravate écoute du rap ou que la mamie assise près du chauffeur savoure du hard-rock et pas des airs d'opéra. Si ça les rend heureux, pourquoi tout le monde tire une tête comme si ce bus nous conduisait à l'abattoir ?

Depuis que les passagers ont des écouteurs, plus personne ne se parle dans l'autobus. Le voyage est plus calme, mais plus ennuyeux aussi. Chacun dans son monde, chacun dans sa bulle.

Je me demande souvent de quelle couleur sont les mondes des gens. Mounia dit que son monde à elle est de toutes les couleurs, comme les ombres à paupières de sa trousse à maquillage. Moi, je voudrais que mon univers soit orange-mandarine, ça changerait du gris béton du circuit maison-papa/maison-maman.

Maman est journaliste pour un magazine connu, mais elle n'écrit pas des articles politiques : elle s'occupe de la rubrique horoscope. Elle est à fond dans la lecture de l'avenir, le tirage de cartes et veut toujours connaître les signes astrologiques de mes copines. Moi, je trouve ça bête.

Si on choisissait ses copines en fonction du signe astrologique, on devrait faire des rencontres avec ce critère-là en tête alors. On porterait des étiquettes sur la poitrine avec des indications qui diraient : « Si vous n'êtes pas poisson ascendant balance : ne me parlez pas ! »

Toți oamenii din mijloacele de transport au căștile pe urechi, și ei ascultă muzică.

Poate că tipul în costum și cu cravată ascultă rap sau bunicuța așezată lângă șofer se delectează cu hard-rock, nu cu arii de operă. Dar dacă asta îi face fericiți, de ce toată lumea face o mutră de parcă autobuzul ăsta ne-ar duce direct la abator?

De când pasagerii au căști, nimeni nu mai stă de vorbă în autobuz. Călătoria e mai liniștită, dar și mai plictisitoare. Fiecare stă în lumea lui, fiecare se ascunde în bula lui.

Mă întreb adesea ce culoare au lumile altora. Mounia zice că lumea ei este în toate culorile posibile, ca fardurile de pleoape din trusa ei de machiaj. Eu una aș vrea ca universul meu să fie portocaliu ca mandarina – asta ar fi o schimbare față de cenușii circuitului casă-tata/casă-mama.

Mama este jurnalistă la o revistă faimoasă, dar nu scrie articole politice: se ocupă de rubrica horoscop. Este specializată în citirea viitorului și în ghicitul în cărți și vrea întotdeauna să cunoască zodiile prietenelor mele. Mie mi se pare o tâmpenie.

Dacă ne-am alege prietenii în funcție de semnul zodiacal, ar trebui să privim la toți cei din jur având în minte doar criteriul ăsta. Am purta pe piept etichete cu indicații pe care ar scrie: „Dacă nu sunteți pește cu ascendent în balanță, nu avem ce discuta!“

Quand elle se dispute avec Pierre, maman dit que c'est parce qu'il est gémeau ascendant scorpion. L'astrologie, ça me dépasse. Pierre hoche la tête dans son dos, ce qui signifie qu'il ne dira rien de plus, mais qu'il est d'accord avec moi et que tout ça, c'est du grand n'importe quoi.

Maman et Pierre sont ensemble depuis que mes souvenirs existent. Je ne l'appelle pas beau-papa, ni papa, mais Pierre. Ça nous convient à tous les deux. Parfois, quand je parle de lui à mes copines, je dis mon « bop' » (pour beau-père). Ensemble, ils ont eu Célia. Célia c'est ma « demie ». C'est cette sœur qu'on a collée sous mon nez, quand j'avais six ans.

— Regarde, a dit maman sur son lit à la maternité, tu as une petite sœur maintenant.

J'ai froncé le nez. Dans les hôpitaux, il y a une drôle d'odeur. J'aurais dû détester Célia, après tout elle me volait ma mère. J'aurais dû être jalouse aussi puisqu'elle vit avec ma maman tous les jours. Elle a une famille normale avec des parents qui s'aiment et qui sont ensemble depuis qu'elle est née. D'ailleurs, je ne l'ai pas aimée tout de suite: un bébé, c'est assez inintéressant. Elle ne parlait pas, elle pleurait. Elle ne jouait pas, elle mangeait ou dormait. Ma demie venait de rentrer dans ma vie, mais elle ne savait pas que c'était ma vie. Jusqu'à ce jour d'automne où j'ai mangé une mandarine. Je ne sais pas si c'est l'odeur qui remplissait le salon, ou la couleur vive du fruit, mais Célia, qui n'avait jamais marché et qui regardait les gens comme

Când se ceartă cu Pierre, mama zice că se întâmplă așa pentru că el e gemeni cu ascendent în scorpion. Pe mine mă depășește astrologia. Pierre clatină din cap pe la spatele ei, ceea ce înseamnă că nu va mai scoate o vorbă, dar că e de acord cu mine și că lucrurile astea sunt pur și simplu baliverne.

Mama și Pierre sunt împreună de când mă știu. Nu-i spun tată vitreg, nici tată, doar Pierre. Ne convine amândurora. Uneori, când vorbesc despre el cu prietenele mele, îi spun „tavi“ (pentru tată vitreg). Împreună o au pe Célia. Célia e „vitrega“ mea. E surioara care mi-a fost fluturată pe la nas când aveam șase ani.

— Uite, a zis mama din patul de la maternitate, acum ai o surioară.

Am strâmbat din nas. În spitale e un miros ciudat. Aș fi putut să o detest pe Célia – la urma urmei, mi-o fura pe mama. Aș fi putut fi geloasă pe ea, doar trăia zi de zi alături de mama. Ea are o familie normală, cu părinți care se iubesc și care sunt împreună din ziua în care s-a născut. De altminteri, nu am îndrăgit-o imediat: bebelușii nu sunt prea interesanți. Nu vorbea, doar plângea. Nu se juca, doar mânca sau dormea. Sora mea vitregă tocmai ce intrase în viața mea, numai că ea nu știa că era viața mea. Asta până în ziua aceea de toamnă când am mâncat o mandarină. Nu știu dacă a atras-o aroma care umplea sufrageria sau culoarea vie a fructului, dar Célia, care nu mersese niciodată și se uita la oameni ca la

des animaux dans un zoo, s'est levée et est venue vers moi sur ses petites jambes qui chancelaient. Elle m'a pris la main, celle qui tenait la mandarine. Elle a senti, puis a fait une grimace rigolote avant de retomber sur ses fesses. Elle ne s'est pas fait mal, parce que les bébés ont une couche qui amortit les chocs. Elle m'a regardée et elle a dit :

— I... li.

Maman a couru au salon depuis le couloir, elle a crié de joie :

— Elle a parlé, elle a parlé !

Tout le monde parle, alors je trouvais ça un peu surfait de s'énerver comme ça.

— Qu'est-ce qu'elle a dit ? a supplié maman.

J'ai haussé les épaules. Je n'enregistre pas les mots des gens pour les répéter.

— Re-dis à maman, Célia ! Qu'est-ce que tu as dit à Émilie ?

Je n'aime pas quand les adultes parlent aux enfants, on a l'impression qu'ils nous prennent pour des demeurés. Encore plus, quand ils parlent aux bébés.

Célia a fait un sourire et répété « i... li » en me regardant.

— Elle a dit ÉMILIE ! s'est exclamée maman.

Émilie, tu te rends compte !

— Non.

— Émilie ! Ta sœur a dit son premier mot, et c'est ton prénom.

animalele de la zoo, s-a ridicat și a venit spre mine pe piciorușele ei micuțe, împleticite. M-a prins de mâna în care țineam mandarina. A mirosit-o, după care a făcut o strâmbătură caraghioasă și a căzut la loc în fund. Nu s-a lovit, pentru că bebelușii au un scutec care amortizează șocurile. S-a uitat la mine și a zis:

— I... li.

Mama a venit în fugă din hol în sufragerie, strigând de bucurie:

— A vorbit, a vorbit!

Toată lumea vorbește, așa că mi se părea cam exagerat să te agiți în halul ăsta.

— Ce a spus? a întrebat rugătoare mama.

Am ridicat din umeri. Nu stau să țin minte cuvintele altora ca să le repet.

— Mai spune-i o dată lu' mama, Célia! Ce i-ai zis lui Émilie?

Nu-mi place când adulții vorbesc cu copiii, am impresia că ne iau de retardați. Cu atât mai rău e atunci când vorbesc cu bebelușii.

Célia a zâmbit și a mai zis o dată „i... li“, uitându-se la mine.

— A spus ÉMILIE! a exclamat mama. Émilie, îți dai seama?

— Nu.

— Émilie! Sora ta a spus primul ei cuvânt, iar cuvântul e numele tău.